

1. 3. 2002

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Cena práva, aneb právo za všechny prachy

Kupujete-li ojeté auto, je vesměs doporučováno počítat při nákupu s částkou vyšší o 20% než je cena kupovaného vozu. Rozdíl částek pak zhruba odpovídá nákladům, které je třeba do běžného ojetého auta vložit. Údaj berme s rezervou, záleží samozřejmě na stáří vozu a na předchozím majiteli.

Položme si nyní otázku, kolik si máme připravit navíc, půjčíme-li někomu peníze.

Kupujete-li ojeté auto, je vesměs doporučováno počítat při nákupu s částkou vyšší o 20% než je cena kupovaného vozu. Rozdíl částek pak zhruba odpovídá nákladům, které je třeba do běžného ojetého auta vložit. Údaj berme s rezervou, záleží samozřejmě na stáří vozu a na předchozím majiteli.

Položme si nyní otázku, kolik si máme připravit navíc, půjčíme-li někomu peníze. Zní to možná hrozivě, předpokládám-li, že půjčím peníze, a jejich vrácení mě bude stát peníze další, ale proč ne. Takže půjčil jsem, dotyčný nevrací, a já si rekapituluji.

Půjčil jsem 15 000,-Kč, zaplatím soudní poplatek 300,-Kč, advokát přijde na 6 750,-Kč (za celé řízení), u soudu v prvním stupni prohrají, podám odvolání, dalších 300,-Kč, odvolací soud rozhodnutí soudu prvního stupně zruší a vrátí zpět, prohrají opět, ale z jiného důvodu, dávám znovu odvolání, 300,-Kč, odvolací soud věc vrací zpět soudu prvního stupně, tam již vyhrávám, druhá strana podává odvolání a platí 300,-Kč a popřípadě svého advokáta, odvolací soud ale potvrzuje rozhodnutí soudu prvního stupně a já jsem vyhrál. Stálo mě to sice 7 650,-Kč, ale mám pravomocné rozhodnutí a soud mi, protože jsem měl ve věci plný úspěch, přiznal náklady řízení, tzn. že ten, kterému jsem půjčil, mi jednak musí vrátit 15 000,-Kč, ale ještě musí přidat i 7 650,-Kč, které jsem já musel vynaložit. Bude ho to stát 22 650,-Kč celkem (penále jsme neměli sjednané, úroky z prodlení jsem nechtěl, nechci ho přece zničit).

On ale nezaplatil !!!! Takže návrh na nařízení výkonu rozhodnutí, snad má nějaké peníze, Stojí mě to zase naštěstí jen 300,-Kč, na advokátovi ušetřím, on mi již někdo poradí, není to přece tak těžké, na účtu ale neměl peníze, takže nic. Zkusíme to na movité věci, takže 300,-Kč,, pro změnu mu v jeho bytě zase nic nepatřilo, takže se nedal provést soupis. Takže rozhodnu se pro sázku na jistotu, budu se snažit vést exekuci na mzdu (snad někde pracuje) a peníze dostanu za delší dobu (snad někde bude pracovat po celou dobu, co počítám, že mi bude splácet), stojí mě to snad posledních 300,-Kč.

Takže půjčil jsem 15 000,-Kč, abych se domohl svého práva, stálo mě to 8 550,-Kč, předpokládám, že mi vše splatí, ale abych se dostal do situace, že mi to skutečně splácet bude muset, stálo mě to více jak 50% z půjčené částky. Příště si raději koupím auto.

Příběh druhý, vyhrál jsem, zbohatl, zdědil, apod. Mám vynikající možnost investice a není to ani tak moc, takže беру 100 000 000,-Kč a vkládám je do projektu. Uplyne doba a má se mi vrátit svých 100 000 000,-Kč spolu s úrokem, nevrací se mi ale nic. Takže se začínám soudit, jako výše. Soudní poplatek, spočítám si kolik dělají 4% z částky(soudní poplatek) a je mi špatně, naštěstí si zákon o soudních poplatcích přečtu celý a zjistím, že je zde limit 1 000 000,-Kč, tzn. hned na začátku jsem ušetřil 3 000 000,-Kč, vynikající. Navíc advokát mě přijde na 195 000,-Kč, a to opět za celé řízení !!!! Nechápu, jak to někdo za ty peníze může dělat. V prvním stupni ale zase prohrávám, takže 1 000 000,-Kč, odvolací soud rozhodnutí soudu prvního stupně zruší a vrátí zpět, prohrají opět, ale z jiného důvodu, dávám znovu odvolání, 1 000 000,-Kč, odvolací soud věc vrací zpět soudu prvního stupně, tam již vyhrávám, druhá strana by odvolání chtěla podat, ale nemá na soudní poplatek a tak končí, já mám pravomocné rozhodnutí. Stálo mě to 3 195 000,-Kč, a za to 100 000 000,-Kč stojí. Nechci ale pomyslet, kdybych s tím nepočítal ze začátku a vydal se ze všech peněz

Je to hloupé, je to banální, on nezaplátil !!!! Takže návrh na nařízení výkonu rozhodnutí, snad má nějaké peníze. Tady zůstávám stát v úžasu, protože limit je ještě nižší, jen 50 000,-Kč, to si tedy toho advokáta ještě jednou za 195 000,-Kč zaplatím. První návrh, exekuce na peníze na účtu, nic, takže teď si vzpomínám, zkusím nemovitosti, no snad se v té dražbě něco prodá, uvidíme kolik mi také vyplatí, prý je tam snad zástavní právo ve prospěch nějaké banky, no uvidíme.

Takže půjčil jsem 100 000 000,-Kč, stálo mě to 3 490 000,-Kč, to nejsou ani 4%. Ještě že tady neplatí stejné poučky jako u aut. To bych se skutečně nedoplátil. Takhle jsem zjistil, že základní rozpětí ceny za právo je od 4% do 50%.

Pokud někomu připadaly nízké či naopak vysoké odměny advokáta, je to relativní. Odměny mohou být ve skutečnosti vyšší i nižší, uvedená výše vyplývá z vyhlášky č. [484/2000](#) Sb. a podle této by výši přiznával soud (tady by mohlo dojít k různým modifikacím, takže nelze říci přesnou částku, lze říci pouze částku orientační). Oproti předchozí úpravě, kdy byla přiznávána odměna za úkony právní pomoci jde ale o vyšší míru rizika pro advokáta, resp. skončí-li věc brzy, vydělá, bude-li se věc táhnout a bude vícekrát rozhodováno, může být rád, že bude mít pokryty náklady. Pokud někomu připadala vysoká či naopak nízká výše soudních poplatků, je to opět složité. V daném případě se jednalo o žalobu na plnění, a tam jsou v zásadě poplatky vždy nejvyšší. Za určitých okolností připadají v úvahu i osvobození od soudního poplatku, v daném případě se jednalo o modelový případ, bez jakýchkoliv úlev. Pokud bych chtěl ale skutečně ušetřit, musel bych se rozvádět, ale tohle lze těžko radit např. někomu svobodnému, kterému někdo dluží peníze, které on potřebuje, aby mohl teprve rodinu založit a peníze neuváženě půjčil.

Podle důvodové zprávy k novele zákona o soudních poplatcích, která již přes rok platí, činil výnos ze soudních poplatků do státního rozpočtu v roce 1998 částku 2,407 mld. Kč. Nevím, jestli je to hodně, nebo málo, k posouzení by bylo potřeba porovnat náklady resortu ministerstva spravedlnosti a samozřejmě i na základě těchto čísel by měl každý jiný názor.

Takže závěrem, každé právo něco stojí a kdo je rozumný, uvažuje o tom. Neznamená to, že nikdy nepůjčím nikomu, ani že si od nikoho nepůjčím, musím se ale pokusit o věci vždy uvažovat, protože konečné rozhodnutí spolu s případnými následky je jen na mě.

Další články:

- [Rozdělení společného jmění manželů v případech výdělečné činnosti pouze jednoho z manželů](#)
- [Oběť znásilnění má nárok na peněžitou satisfakci](#)
- [Digitalizace AML povinností: jak technologie mění plnění povinností pro tisíce povinných osob](#)
- [\(Ne\)vypořádání předmětu řízení u soudního smíru](#)
- [Nové limity opatrovnického rozhodování v judikatuře ESLP a Ústavního soudu](#)
- [Mimosmluvní odměna při společném zastupování více osob](#)
- [Nepřiznané koalice](#)
- [Společnost s podíly 50:50 – právní rizika patových situací a jejich smluvní řešení](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 34: Jednání za společnost – prokura](#)
- [Jak nastavit smlouvy s dodavateli podle nové právní úpravy kybernetické bezpečnosti?](#)
- [Vada koupené věci – kdy zjištěné nedostatky zakládají kupujícímu práva z vadného plnění a kdy nikoliv?](#)